

دیانت و عقلان حیات

جستارهایی در قلمرو دین پژوهی و آسیب‌شناسی دینی

رضابابی

شراهما

فهرست

۹	مقدمه
۱۵	فصل اول: دین و متون دینی
۱۷	امر دینی و نسبت آن با متن دینی
۲۵	دین در فرایند زمان و زبان
۲۹	جوهر یا عَرض
۳۳	خطای «این همانی» در فهم کلمات قرآنی
۳۷	نسبت ادیان با پیامبران
۴۷	پیامبری و شاعری
۵۱	مناظرهٔ علت با دلیل
۵۷	آیات مظلوم؛ روایات گمنام
۶۹	تقوای فهم متون
۷۳	دلالت‌های ثانوی زبان

۷۹	فصل دوم: دین و نوآندیشی.....
۸۱.....	عمل و محل اجتهاد.....
۸۷	اجتهاد در اجتهاد؛ ظرفیت‌ها و ضرورت‌ها
۹۱.....	حلال و حرام محمد(ص).....
۹۵.....	پس از چهل سال
۹۹.....	اسلام؛ شلاق؛ شتر.....
۱۰۵.....	سکولاریسم اسلامی!
۱۱۳.....	فقه و نظارت استصوابی
۱۱۷.....	اسلام مکه؛ اسلام مدینه
۱۲۷	فقه و روشنفکری دینی.....
۱۳۱.....	به سوی مقصد یا مبدأ؟
۱۳۵	پیامبر اسلام و اسلام پیامبر.....
۱۳۹	روش جدولی در معرفت دینی
۱۴۵	دین رخنه‌پوش؛ دین رخنه‌گر.....
۱۵۱.....	دین و خشونت.....
۱۷۳	ضرورت و ظرفیت روشنفکری دینی
۱۸۱.....	دین و دموکراسی
۲۰۱.....	دو نظریه درباره ختم نبوت.....
۲۰۵.....	آنگاه که زمین لرزید، لرزیدنی!
۲۰۹.....	توصلیات در جامه تعبیدیات
۲۱۷	فصل سوم: دین و آسیب‌ها
۲۱۹	دستکاری در شاخص‌های دین‌داری
۲۲۹.....	باورها و داورها
۲۴۵.....	بررسی، و برستش،

۲۵۷.....	دروغ‌های معنوی
۲۶۳.....	توافق ممکن میان ادیان و مذاهب
۲۷۷.....	صفوی‌زدگان و عید الزهراء
۲۸۱.....	سیزده نکته درباره خرافات
۲۸۵.....	چهار نشانه متعصبان
۲۸۹.....	تبليغات دینی؛ چرا و چگونه؟
۲۹۹.....	واجبات خدا؛ واجبات مردم
۳۰۳.....	بوعلى و انوار جلی!
۳۰۷.....	فصل چهارم: دین و معرفت‌های تاریخی
۳۰۹.....	باورهای مُنقضی و تأملات برون دینی
۳۱۵.....	دشواری‌های استدلال به تاریخ اسلام
۳۲۱.....	تاریخچه حکومت اسلامی
۳۲۵.....	داستان علی و خوارج
۳۲۹.....	تشیع به دو روایت
۳۳۵.....	جای خالی مزاح در گزارش‌های تاریخی
۳۳۹.....	در سرزمین زمان
۳۴۵.....	شمر چگونه شمر شد؟
۳۵۵.....	عاشورا و تحریف‌ستیزی ناکام
۳۶۵.....	جایگاه‌شناسی عاشورا
۳۶۹.....	فصل پنجم: اخلاق، عرفان، معنویت
۳۷۱.....	روشنفکری و معنویت
۳۷۹.....	قصه دین و ایمان
۳۸۹.....	اخلاقیات عصر جدید
۳۹۵.....	عرفان‌گرایی ایرانیان؛ کنش یا واکنش؟

نگاه عقلانی به دین از دو منظر ممکن است:

۱. عقل خودبنیاد بشری؛
۲. عقلانیت درون دینی.

در روش نخست، دعاوی دینی را به خرد ناب می سپاریم تا درباره آن داوری کند. از ویژگی های خرد ناب یا عقل خودبنیاد، کوشش برای حراست از مرزهای خود در برابر عوامل بیرونی (وحی، تاریخ، شهود، محیط و...) است. بنابراین تنها ارزش ها و هنجارهایی را می شناسد که از طریق برهان یا استقرای اطمینان آور به آن رسیده باشد. فروتنی آن نیز تنها در برابر سنجه های نقد و تفکر انتقادی است. عقل خودبنیاد، در دانش هایی همچون منطق و معرفت شناسی و فلسفه شکل می گیرد.

نگاه و روش دوم (عقلانیت درون دینی)، اجزای نظری و عملی منسوب به دین را به پیش فرض ها، مبانی و ضروریات دین عرضه می کند تا در نگرد که آیا میان آنها ارتباطات منطقی و ارگانیک وجود دارد یا نه. به عبارت دیگر، در روش عقلانیت دینی، نخست به اجمال می پذیریم که دین، امری عقلانی، مفید و بدون تناقض است، و سپس باورها و رفتارهای منسوب به دین را با همان عقلانیت می سنجیم. منطق این نوع ارزیابی و ارزش داوری، در خود دین صورت بندی می شود، نه در بیرون از آن؛ مشروط به آن که خردستیز نباشد؛ اگرچه گاهی گزیری از خردگریزی نیست.

۱. «عقلانیت درون دینی» با اندکی تسامح، در ذیل معرفت شناسی انسجام گزروی (Coherentism) می گنجد.

کتاب حاضر، از آنجا که روی سخن با اصحاب دین دارد، بیشتر بر طریق عقلانیت دینی سیر می‌کند. رویکرد انتقادی کتاب نیز به انگیزهٔ نفی قرائتی از دین و اثبات قرائتی دیگر نیست؛ بلکه برای رسیدن به فهمی از متون و تاریخ دین است که مهم‌ترین ویژگی آن، سازوارگی همهٔ اجزاء دین با یک دیگر و نیز سازگاری با روح و اهداف ادیان بزرگ است.

کتاب در پنج فصل سامان یافته است:

فصل اول: دین و متون دینی؛

فصل دوم: دین و نوادریشی انتقادی؛

فصل سوم: دین و آسیب‌ها؛

فصل چهارم: دین و معرفت‌های تاریخی؛

فصل پنجم: اخلاق، عرفان، معنویت.

فصل نخست، جایگاه متون دینی (قرآن، روایات و آسناد تاریخی) را در دین‌شناسی می‌کاود و اندکی دربارهٔ منطق فهم متن دینی سخن می‌گوید. محتواهای

فصل دوم، اشاراتی است به دستاوردهای روش‌نگری دینی در حوزهٔ دین‌شناسی.

فصل سوم، آسیب‌شناسی برخی باورها و رفتارهای رایج در میان دین داران است.

فصل چهارم، در تاریخ دین به مثابهٔ یکی از منابع معرفت دینی می‌نگرد. فصل پنجم، ناظر به سویه‌های معنوی و عرفانی دین است.

در ساختار کتاب، ارتباط یادداشت‌ها با یک دیگر، بیشتر منطقی و منظومه وار

است تا خطی و سلسله وار. با وجود این، رشتهٔ تسبیح اگر بگستست معدوم بدار.

حافظ آن ساعت که این نظم پریشان می‌نوشت

طایرفکرش به دام اشتیاق افتاده بود

این یادداشت‌ها و جستارها، در طی سالیان دراز پدید آمده‌اند؛ اما همگی در سال

۱۳۹۶ بازنگری و ویرایش علمی شدند. در این مرحله، دوست دانشمند و گران‌مایه‌ام

محمد‌هادی خالقی، همهٔ کتاب را سطربه سطر خواند و خردگیری‌های بسیارش،

فراوان به کارم آمد. محقق گران قدر محمد اسفندیاری نیز شماری از جستارهای کتاب را به دیده تأمل نگریست و نویسنده را به عیب‌های آن آگاه کرد. همچنین حاشیه‌نگاری‌های دوست گرامی ام حسین علیزاده موجب پاره‌ای تغییرات در برخی عبارات کتاب شد. از جناب محسن حسام مظاہری، نویسنده دانا و دبیر شورای نشر آرمانیز سپاس‌گزارم که این دفتر به یمن لطف او به دست خوانندگان گرامی می‌رسد. از خدای بزرگ برای ایشان و همه آنان که مرا در تالیف این اثریاری رساندند، فرجام نیک آرزو می‌کنم.

رضا بابایی

زمستان ۱۳۹۶